

II SP

Temat: Cesarstwo bizantyjskie.

Cesarstwo wschodniorzymskie jest również nazywane cesarstwem bizantyjskim lub Bizancjum. Nazwa ta pochodzi od dawnej greckiej kolonii, na której terenie wzniesiono Konstantynopol – stolicę cesarstwa. Cesarstwo wschodniorzymskie powstało w 395 roku wskutek podziału imperium Rzymskiego na część zachodnią i wschodnią.

Na czele cesarstwa stał cesarz. Posiadał on nieograniczoną władzę. Ustanawiał prawa, które mógł dobrowolnie zmieniać. Uważano, że reprezentuje na ziemi Boga, dlatego oddawano mu niemal boską cześć.

Do największej świetności cesarstwa doszło w VI wieku w czasach panowania cesarza Justyniana I Wielkiego. Zdobyło wówczas część terytoriów dawnego Imperium Rzymskiego, w tym Italię, północną Afrykę, południową Hiszpanię, Sycylię.

Konstantynopol leżał na styku Europy i Azji nad cieśniną Bosfor łączącą Morze Czarne ze Śródziemnym. W czasach cesarza Justyniana liczył około pół miliona mieszkańców. Na wzór Rzymu zbudowano forum, akwedukty, hipodrom, pałac cesarski, liczne kościoły spośród których wyróżniała się Hagia Sofia. Ogromna budowla z charakterystyczną kopułą była przez prawie tysiąc lat największą chrześcijańską świątynią.

Bizantyjscy uczeni kontynuowali prace swoich greckich i rzymskich poprzedników. Na polecenie Justyniana zebrano i spisano przepisy prawa rzymskiego. W ten sposób powstał zbiór zasad prawnych zawierających łącznie ponad 4600 przepisów prawnych. Wiele z nich stało się podstawą obowiązujących dziś zasad prawnych.

Cesarstwo bizantyjskie przez stulecia musiało odpierać ataki wrogów na swoje granice. W 1453 roku ogromna armia Turków rozpoczęła oblężenie miasta.

Konstantynopol atakowany był jednocześnie od strony lądu i morza. Był to kres istnienia cesarstwa. Według historyków wydarzeni to stanowi jedną z dat wyznaczających granicę między średniowieczem a czasami nowożytnymi.

.

Zadanie domowe

Scharakteryzuj jaki był zakres władzy cesarza w Bizancjum.